

عنوان مقاله:

زمینه فرهنگی و ادبی منع تدوین حدیث در دو سده نخست هجری

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 24، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

محمدرضا عزیزی - دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

بررسی منع کتابت حدیث به مثابه یک ارزش اجتماعی و تشریح زمینه ادبی و فرهنگی آن، مساله پژوهش حاضر است و تبیین اصالت و مرجعیت زبان در جامعه آن روز عرب و پیوند آن با منع تدوین حدیث از اهداف این مقاله است. وقتی اشراف و بزرگان، کتابت را مایه شرمساری قلمداد میکردند و این وظیفه تا مدتها بر دوش موالی بود، طبیعی است که به کتاب و کتابت نیز اعتماد نکنند و نقل شفاهی عرب هم طولانی گردد. سیر کتابت در فرهنگ عرب نشان میدهد صحابه و تابعین به شدت در برابر ثبت و تدوین حدیث، جبههگیری میکردند، اما نسلهای بعد با فراهم شدن زمینه اجتماعی، فنی و گسترده شدن علوم، در آغاز به نوشتن کتابهای امالی و سپس تصنیف و تالیف پرداختند. روش تحقیق در این مقاله، توصیفی - تحلیلی و رویکرد کیفی، تحلیل گفتمان خواهد بود.

کلمات کلیدی:

منع تدوین حدیث، سنت روایی، شعر، ارزش اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1206488>

